

Številka: IPP 007-294/2022/58
Ljubljana, dne 27. 1. 2023
EVA 2022-2030-0019
/
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravnem sporu – redni postopek – novo gradivo št. 4

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravnem sporu (EVA 2022-2030-0019) in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.

Barbara Kolenko Helbl
GENERALNA SEKRETARKA

Sklep prejmejo:

- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije
- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje
- vsa ostala ministrstva
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

dr. Dominika Švarc Pipan, ministrica za pravosodje, dr. Sebastjan Zbičajnik, državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje, dr. Igor Šoltes, državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje, Miha Verčko, generalni direktor Direktorata za civilno pravo, Sara Regancin, sekretarka, vodja Sektorja za civilno zakonodajo, Mihaela Bevc, sekretarka.	
2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:	
dr. Dominika Švarc Pipan, ministrica za pravosodje, dr. Sebastjan Zbičajnik, državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje, dr. Igor Šoltes, državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje, Miha Verčko, generalni direktor Direktorata za civilno pravo.	
3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:	DA
4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov: /	
/	
4.b Predlog za skrajšanje poslovnih rokov z obrazložitvijo razlogov:	
/	
5. Kratek povzetek gradiva	

S predlogom zakona se veljavna ureditev upravnega spora prilagaja stališčem, ki so bila izoblikovana skozi večletno sodno prakso. Obenem zdajšnje razmere terjajo normativne rešitve, ki bodo s čim manj spremenjenimi kapacitetami sodnega sistema omogočale povečati učinkovitost odločanja v upravnem sporu ob nespremenjenem standardu pravne varnosti. Predlagane spremembe bodo omogočile izvedbo postopkov upravnega spora s kar najboljšim izkoristkom procesnih možnosti, tako da bo upravnemu sodstvu olajšano obvladovanje reševanja zadev v razumnem roku (brez nepotrebnega odlašanja) in s tem strankam upravnega spora zagotovljeno učinkovito sodno varstvo.

Eno najpomembnejših novosti, ki jo prinaša novela ZUS-1, predstavlja sprememba sestave sodišča. Senatno sojenje kot primarna oblika odločanja v upravnem sporu se nadomešča s pravilom odločanja po sodniku posamezniku. Kljub tej predlagani novi rešitvi pa bo upravno sodišče še vedno sodilo tudi v senatu, in sicer bo po predlagani ureditvi upravno sodišče odločalo v senatu treh sodnikov: 1) če bo šlo za zapleteno zadevo glede pravnih ali dejanskih vprašanj, ali če bo od odločitve o tožbi mogoče pričakovati rešitev pomembnega pravnega vprašanja, zlasti če bo šlo za pravno vprašanje, glede katerega sodne prakse ni ali ni enotna, ali 2) če tako določa drug zakon. Če bodo ti pogoji izpolnjeni, bo sodnik posameznik, ki mu je zadeva dodeljena v reševanje, predsedniku sodišča podal predlog, da se o zadevi odloča v senatu. Sodnik posameznik bo podal omenjeni predlog do razpisa pripravljalnega naroka ali prvega naroka za glavno obravnavo oziroma do predložitve zadeve na sejo. O predlogu sodnika posameznika bo odločil predsednik sodišča s sklepom, zoper katerega ni pritožbe. S predlagano ureditvijo se tudi določa, da ima pooblastila sodnika posameznika v postopku, v katerem sodi senat, predsednik senata, pred sejo oziroma narokom pa ima enaka pooblastila, kot jih ima po določbah ZUS-1 predsednik senata, sodnik poročevalec.

Upravno sodišče glede na prakso ESČP, Ustavnega sodišča RS in Vrhovnega sodišča RS, ki vpliva na odločanje na glavni obravnavi, že zdaj v precej več zadevah odloča na ta način. Ob normativnih spremembah, ki navedeno prakso udejanjajo tudi v zakonski ureditvi glede odločanja upravnega sodišča na glavni obravnavi, se hkrati z namenom skrajšanja in racionalizacije ter tudi ob upoštevanju načela koncentracije glavne obravnave uvaja možnost sodišča, da stranki odredi omejitev števila in obsega vlog ter ji naloži predložitev pisnega povzetka najbolj bistvenih navedb in podatkov iz vloženih vlog ter določi dolžino povzetka. Lahko ji bo tudi določilo rok, ki ne bo smel

biti krajši od 15 dni, v katerem bo stranka lahko poslala vlogo pred narokom. Če bodo to utemeljevale posebne okoliščine, bo sodišče lahko določilo tudi krajši rok. Če stranka ne bo ravnala v skladu z navodilom sodišča, sodišče njene vloge ne bo upoštevalo. Sodišče bo lahko tudi odredilo omejitev časa za ustno podajanje navedb na naroku.

Poleg spremembe sestave sodišča je ena najpomembnejših sprememb, ki jo prinaša novela ZUS-1, ureditev obveznosti izvedbe glavne obravnave, čeprav pomeni sprememba v tem delu predvsem udejanjanje sodne prakse, ki izhaja iz odločitev ESČP, Ustavnega sodišča RS in Vrhovnega sodišča RS, tudi v normativni ureditvi. Predlagano je, da lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi, kadar je dejansko stanje med tožnikom in tožencem sporno, in gre za naslednje primere: če je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena tega zakona, pa v upravnem sporu ni sodeloval tudi stranski udeleženec z nasprotnim interesom, če stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih skladno s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (52. člen tega zakona), ali predlagana nova dejstva in dokazi niso pomembni za odločitev, če stranke predlagajo zgolj take dokaze, ki niso potrebni za ugotovitev spornih dejstev, saj jih je mogoče ugotoviti tudi brez izvedbe predlaganih dokazov, če gre za spor med istima strankama, pa gre za podobno dejansko in pravno podlago ter je o tem vprašanju sodišče že pravnomočno odločilo ali če sodišče odloča le na podlagi listin in so se stranke strinjale, da se glavna obravnava ne opravi, pri čemer sodišče ni vezano na dejansko stanje, ki je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta. Delno spremenjena pa je tudi določba glede volilnih sporov. Predlagana je ureditev, da sodišče praviloma sodi na seji v sporih o zakonitosti aktov volilnih organov, s katerimi zavrnejo kandidature ali listo kandidatov ali se o volilni pravici posameznika odloča pred razpisanim dnevom volitev.

Predlog zakona ureja tudi sestavo vrhovnega sodišča, kadar ta odloča o pritožbi. Po predlagani ureditvi bo sestava vrhovnega sodišča odvisna od tega, ali je na prvi stopnji odločal senat ali sodnik posameznik. Tako bo vrhovno sodišče odločalo o pritožbi v senatu treh sodnikov, če bo na prvi stopnji odločal senat; če bo na prvi stopnji odločal sodnik posameznik, bo tudi vrhovno sodišče odločalo o pritožbi po sodniku posamezniku. Sodnik posameznik ima možnost, da s sklepom odstopi zadevo v odločitev senatu treh sodnikov, če oceni, da gre za zapleteno zadevo glede pravnih ali dejanskih vprašanj, ali če je od odločitve o pritožbi mogoče pričakovati rešitev pomembnega pravnega vprašanja, zlasti če gre za pravno vprašanje, glede katerega sodne prakse ni ali ni enotna.

Predlog zakona dodatno spodbuja stranki k sklepanju poravnav. Že veljavni ZUS-1 izrecno določa, da tožena stranka pri sklepanju poravnave ni vezana na izdano odločbo. S predlagano ureditvijo se slednje še dopolnjuje tako, da tožena stranka pri odločitvi, ali skleniti sodno poravnavo, upošteva poleg morebitnega posega v javno korist, ki bo nastopil s sklenitvijo sodne poravnave, tudi vidik stroškov nadaljevanja postopka (v primeru neuspeha je treba tožeči stranki stroške povrniti) kot tudi trajanja postopka. V okviru tovrstne presoje je tožena stranka dolžna (tudi glede na tek upravnega postopka pred upravnim organom) ustrezno pretehtati vpliv nadaljevanja takšnega postopka tudi z vidika uresničevanja posameznikove pravice do sojenja v razumnem roku in glede na vpliv, ki bi ga sodna poravnava lahko imela na druge postopke, ki se vodijo pred sodiščem (sporazumna razrešitev spora razbremeni sodišče nadaljnega obravnavanja kot tudi izključi morebitno nadaljevanje postopka na višjih stopnjah).

Predlog zakona posega tudi na področje začasnih odredb. Glede pogojev za izdajo začasne odredbe je bilo predlagano, da se standard »težko nadomestljive škode« nadomešča s standardom »večje škode« oziroma izkazovanjem, da »tožnika upravni akt v njegovem položaju pomembneje prizadeva«; predlagana ureditev je bila po dodatnem usklajevanju spremenjena, kot razvidno iz obrazložitve novega gradiva št. 2, novega gradiva št. 3 in novega gradiva št. 4.

Obrazložitev novega gradiva št. 1:

V novem gradivu št.1 je v celoti upoštevan predlog Ministrstva za finance glede tega, kako naj se glasi besedilo v okviru finančnih posledic predloga zakona pod točko 7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR, ter v predlogu zakona pod točko 4. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet. Poleg tega so bili opravljeni nekateri manjši reakcijski popravki obrazložitve predloga zakona.

Glede pripomb, ki so jih na vladno gradivo podali MNZ, MJU in MK, predlagatelj pojasnjuje, da je opredelitev do navedenih pripomb že vsebovana v prilogi 2.

Obrazložitev novega gradiva št. 2:

Odbor za državno ureditev in javne zadeve je na 27. seji dne 10. 1. 2023 pod točko I/1A obravnaval predlog zakona in glede na opravljeno razpravo sklenil, da prekine obravnavo predloga zakona in jo bo nadaljeval na eni od prihodnjih sej, pred tem pa naj Ministrstvo za pravosodje opravi dodatno medresorsko usklajevanje in predlog zakona v največji možni meri uskladi. V skladu s tem je Ministrstvo za pravosodje dne 16. 1. 2023 opravilo usklajevalni sestanek s predstavniki MK, MNZ, MF in SVZ. V skladu z dogovorom na tem sestanku predlog zakona ohranja pritožbo kot edino pravno sredstvo zoper sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu za izdajo začasne odredbe (torej tako v primeru, ko je začasna odredba izdana, kot v primeru, če je predlog za izdajo začasne odredbe zavrnjen). V členu, ki ureja začasne odredbe, je redakcijsko »zahteva za izdajo začasne odredbe« nadomeščena s »predlogom za izdajo začasne odredbe«. Glede spremembe standarda za izdajo začasne odredbe pa je predlagatelj ohranil veljavni standard »težko popravljive škode« in ga dopolnil s standardom, po katerem se začasna odredba izda (tudi), če bi se z izvršitvijo akta tožniku »resno ogrozilo ali resno poseglo v izvrševanje njegovih temeljnih človekovih pravic in svoboščin«.

K tako pripravljenemu novemu gradivu št. 2 sta MF in MK posredovala svoje soglasje, SVZ pa je sporočila, da ne nasprotuje predlaganim rešitvam.

Na podlagi pripombe na vladno gradivo št. 1, ki jo je dne 17. 1. 2023 posredovala Služba Vlade RS za digitalno preobrazbo, se črta 27. člen predloga zakona, ki določa, da v postopku sodnega varstva zoper odločbo Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (AKOS) odloča upravno sodišče v senatu treh sodnikov, razen v sporih končnih uporabnikov. Služba Vlade RS za digitalno preobrazbo meni, da je kompleksnost posamezne sodne zadeve vnaprej, zgolj glede na vrsto ali tip spora, zelo težko napovedati, zato izraža dvom, ali ni predlagana ureditev glede načina odločanja v postopku sodnega varstva zoper odločbe AKOS preveč poenostavljena. Obstajajo namreč spori, ki so glede na klasifikacijo enostavni, vendar se izkaže, da gre za kompleksno zadevo, obratno pa obstajajo spori, kjer je glede na klasifikacijo spor videti kompleksen, vendar se ga enostavno reši (npr. gre za odločanje o dejansko in pravno identični zadevi, ki je bila pred tem že odločena). Služba meni, da se je trenutno veljavna zakonska ureditev, ki odločitev o tem prepušča presoji senata/poročevalca, ki lahko po pregledu vsake konkretne zadeve in ugotovitvi, da gre za dejansko in pravno enostavno zadevo, odloči, da bo sodil sodnik posameznik, v upravnih sporih zoper odločbe agencije izkazala za učinkovito, zato ne vidijo potrebe po njeni spremembi.

Glede na to, da se s predlogom zakona pravilo senatnega sojenja nadomešča s pravilom sojenja po sodniku posamezniku, in glede na to, da po veljavni (področni) zakonodaji v upravnem sporu zoper odločbe vseh drugih »regulatorjev« odloča sodišče v senatu treh sodnikov, smo po telefonu opravili dodatno usklajevanje. Ker služba vztraja pri črtanju določbe 27. člena, je predlagatelj pripombo upošteval in v novem gradivu št. 2 navedeno določbo črtal. Posledično bo v upravnih

sporih zoper odločbe AKOS glede na predlagane spremembe 13. člena ZUS-1 praviloma vedno odločalo upravno sodišče po sodniku posamezniku. Če bo sodnik posameznik ocenil, da gre za zapleteno zadevo glede pravnih ali dejanskih vprašanj, ali če je od odločitve o tožbi mogoče pričakovati rešitev pomembnega pravnega vprašanja, zlasti če gre za pravno vprašanje, glede katerega sodne prakse ni ali ni enotna, bo podal predlog, da v zadevi odloča senat. O takem predlogu bo odločil predsednik sodišča.

Obrazložitev novega gradiva št. 3:

Odbor za državno ureditev in javne zadeve je na 29. seji, dne 23. 1. 2023, pod točko I/1A obravnaval predlog zakona in po opravljeni razpravi predlog zakona podprl s tem, da naj predlagatelj opravi še dodatno usklajevanje z MNZ, ki je na vladno gradivo št. 2 dne 23. 1. 2023 podalo pripombe k 8. členu predloga zakona. Na utemeljeno opozorilo MNZ, naj se v gradivu uporablja enotna terminologija pojma »človekove pravice in temeljne svoboščine«, je predlagatelj v novem gradivu št. 3 v besedilu členov in obrazložitvah temu sledil.

Obrazložitev novega gradiva št. 4:

Po obravnavi predloga zakona na seji Vlade RS dne 26. 1. 2023 je predlagatelj v skladu z razpravo na seji vlade ponovno spremenil 8. člen predloga zakona tako, da ta ne spreminja več pogojev za izdajo začasne odredbe, ohranjen pa je redakcijski popravek besedila v drugem, tretjem in petem odstavku, v skladu s katerim se »zahteva za izdajo začasne odredbe« spremeni v »predlog za izdajo začasne odredbe«, ter sprememba zadnjega stavka četrtega odstavka 32. člena ZUS-1, ki je potrebna zaradi spremembe, ki jo predlog zakona določa v spremenjenem 13. členu ZUS-1 glede sestave sodišča.

6. Presoja posledic

a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	DA
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR

Za implementacijo predloga tega zakona bodo na Upravnem sodišču RS in Vrhovnem sodišču RS potrebne določene kadrovske okrepitve, za zagotovitev katerih bodo tako na Upravnem sodišču RS kot Vrhovnem sodišču RS potrebna dodatna sredstva v višini 513.727,00 EUR na letni ravni.

Na Upravnem sodišču RS se pri potrebah po dodatnih kadrih upošteva t. i. kabinetno sojenje, ki pomeni ekipe sodnika, strokovnega sodelavca in sodnega zapisnikarja. Ob nespremenjenem številu sodnikov bo za zagotovitev učinkovitega sojenja po tem principu treba na novo zaposliti 10 strokovnih sodelavcev in pet sodnih zapisnikarjev, zaradi povečanja obsega dela (večje število glavnih obravnav, dodaten obseg sodne uprave, povečanje števila zaposlenih) pa tudi enega informatika, kar vse skupaj letno znaša 371.227,00 EUR dodatnih sredstev.

Predlagane procesne rešitve pa bodo vplivale tudi na povečanje pripada zadev najvišjega sodišča v državi. Z namenom zagotavljanja sojenja v razumnem roku in preprečitve še nadaljnega kopičenja nerešenih zadev na upravnem oddelku Vrhovnega sodišča RS bo zato nujna okrepitev s petimi strokovnimi sodelavci, za kar bodo potrebovali dodatnih 142.500,00 EUR letno.

Finančne posledice predlaganega zakona bodo zaradi novih zaposlitev začele nastajati proti koncu leta 2023 in se bodo v celoti odrazile v proračunu za leto 2024. Glede na to, da sta proračuna za leti 2023 in 2024 že sprejeta, bosta morala Upravno sodišče RS in Vrhovno sodišče RS vse morebitne finančne posledice sprejetega zakona zagotoviti v okviru njunega finančnega načrta s prerazporeditvami oziroma ob rebalansu ali spremembi proračuna.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna	/	/	+513.727,00 EUR	+513.727,00 EUR
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva	/	/	/	/

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
------------------------------	---	--------------------	---------------------------	---------------

SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	
SKUPAJ:				

/OBRAZLOŽITEV:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

V povezavi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in/ali občinskih proračunov
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih/projektih sprejetih proračunov
- obveznosti za druga javna finančna sredstva (ostali viri), ki niso načrtovani na ukrepih/projektih sprejetih proračunov

II. Finančne posledice, ki so načrtovane za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

- II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navede se proračunski uporabnik, ki financira projekt oz. ukrep; projekt oziroma ukrep, skozi katerega se bodo realizirali cilji vladnega gradiva ter proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b.). V primeru uvrstitve novega projekta oziroma ukrepa v Načrt razvojnih programov se navede:

- proračunskega uporabnika, ki bo financiral nov projekt oziroma ukrep;
- projekt oziroma ukrep, skozi katerega se bodo realizirali cilji vladnega gradiva ter
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, ki bodo financirale nov projekt oziroma ukrep je potrebno izpolniti tudi točko II.b., saj je za nov projekt oziroma ukrep možno zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo iz proračunskih postavk, ki financirajo že sprejete oz. veljavne projekte in ukrepe.

- II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:

Navede se proračunskega uporabnika, sprejete (veljavne) ukrepe oziroma projekte, ki jih proračunski uporabnik izvaja ter proračunske postavke pripadajoče navedenemu proračunskemu uporabniku in so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov, in iz katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti na obstoječih projektih oziroma ukrepih in/ali novih projektih oziroma ukrepih navedenimi v točki II.a.

- II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:

V kolikor se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili na načine določene v točkah

<p>II.a. in II.b. je možno povečanje odhodkov in izdatkov proračuna na podlagi določil zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. iz naslova priliva namenskih sredstev EU). Ukrepanje v primeru zmanjšanja prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna./</p>	
<p>7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR /</p>	
<p>8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:</p>	
<p>Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 	<p>DA</p>

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: **DA/NE**
- Združenju občin Slovenije ZOS: **DA/NE**
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: **DA/NE**

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- **večinoma**,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Ker se s predlogom zakona občinam (tako kot državi) s spremembo petega odstavka 17. člena ZUS-1 daje možnost, da za zastopanje določi ne le občinsko odvetništvo, ampak za zastopanje pooblastijo tudi odvetnika ali odvetniško družbo, s čimer se v malem segmentu vpliva na delovanje občin, je Ministrstvo za pravosodje 9. marca 2021 poslalo prvi delovni osnutek predloga zakona v strokovno usklajevanje Združenju občin Slovenije in Skupnosti občin Slovenije, 11. marca 2021 pa še Združenju mestnih občin Slovenije. Ministrstvo za pravosodje je nato 16. septembra 2022 spremenjen osnutek predloga zakona vsem trem združenjem poslalo še v ponovno strokovno usklajevanje. V obeh usklajevanjih sta svoja odziva podali Združenje občin Slovenije in Združenje mestnih občin Slovenije.

Združenje občin Slovenije je izpostavilo, da ureditev, po kateri bo razpisanih več glavnih obravnav, občinam prinaša dodatne stroške, za njihovo kritje pa bi morale občine prejeti dodatna proračunska sredstva, sicer pa naj se glede tega ohrani sedanja ureditev.

Iz razlogov, ki so natančno pojasnjeni v uvodni obrazložitvi predloga zakona (odločbe ESČP, Ustavnega sodišča RS in Vrhovnega sodišča RS), predlagatelj v tem delu ne more ohraniti veljavne ureditve. Dejstvo je, da upravno sodišče glede na v uvodu predloga zakona obrazloženo prakso ESČP, Ustavnega sodišča RS in Vrhovnega sodišča RS, ki vpliva na odločanje na glavni obravnavi, že sedaj (vsaj od sklepa Vrhovnega sodišča RS, opr. št. X Ips 22/2020 z dne 26. 8. 2020, dalje) v precej več zadevah odloča na ta način. Z normativnimi spremembami se v tem delu pravzaprav že obstoječa praksa glede odločanja upravnega sodišča na glavni obravnavi udejanja tudi v normativni ureditvi. Zato po mnenju predlagatelja morebitne finančne posledice zaradi večjega števila glavnih obravnav za občine in organe državne uprave, ki kot stranke nastopajo pred sodiščem v upravnem sporu, niso posledica predloga tega zakona, temveč v obrazložitvi predloga tega zakona omenjenih odločb ESČP, Ustavnega sodišča RS in Vrhovnega sodišča RS.

Združenje mestnih občin Slovenije je predlagatelju poslalo pripombe Mestne občine Ljubljana (MOL), ki je glede predlagane spremembe petega odstavka 17. člena ZUS-1 izpostavila, da bi

moral župan imeti možnost pooblastiti tudi drugi »organ lokalne skupnosti« za zastopanje v upravnem sporu. Ker občinsko odvetništvo ni organ, ki bi ga občina morala obvezno ustanoviti, po mnenju MOL izpostavljena spremenjena določba ZUS-1 ne daje občini izbire, da za zastopanje pred Upravnim sodiščem RS pooblasti svoj organ oziroma zaposlenega uslužbenca znotraj organa lokalne skupnosti. Če nima ustanovljenega občinskega odvetništva, bi lahko za zastopanje pooblastila zgolj odvetnika oziroma odvetniško družbo, kar pa ne vzpostavlja enakega položaja pri zagotavljanju pravice do sodnega varstva.

Po mnenju predlagatelja gre tu za napačno razumevanje predloga spremembe, katere namen je jasno določiti, kdo je »drug organ države oziroma lokalne skupnosti«, ki ga lahko vlada ali župan po vložitvi tožbe določi za zastopnika. To je lahko na nivoju države Državno odvetništvo RS, na nivoju lokalne skupnosti pa občinsko odvetništvo. Hkrati pa želi predlagatelj s spremembo petega odstavka 17. člena ZUS-1 jasno določiti še, da lahko tako država kot lokalna skupnost za zastopanje določita ne le državno oziroma lokalno odvetništvo, temveč lahko za zastopanje pooblastita tudi odvetnika ali odvetniško družbo. S tako predlagano ureditvijo pa se z ničemer ne posega v ureditev, da toženca (torej državo, lokalno skupnost oziroma drugo pravno osebo, ki je izdala upravni akt, s katerim je bil postopek odločanja končan) v upravnem sporu zastopa organ, ki je izdal upravni akt, s katerim je bil postopek odločanja končan. Če je izpodbijani akt izdala občina, bo torej župan lahko še vedno za posamezna procesna dejanja (npr. zastopanje na glavni obravnavi) pooblastil zaposlenega uslužbenca znotraj občine, pogoji za takšno opravilo procesnih dejanj na podlagi pooblastila župana pa ostajajo enaki, kot so že po sedaj veljavni ureditvi.

MOL je podala tudi pripombe na predlagane spremembe in dopolnitve 56. člena ZUS-1 (pravica do dostopa do posnetka zapisnika). Glede tega je predlagatelj sledil (med drugim) tudi argumentom MOL in te predvidene rešitve predlog zakona več ne vsebuje.

Ministrstvo za pravosodje je v novembru 2021 pojasnilo posredovalo združenjem hkrati s tem, ko jim je posredovalo dopolnjen predlog zakona v ponovni pregled in posredovanje morebitnih pripomb. Združenja na to zaprosilo dodatnih pripomb niso posredovala. V ponovnem strokovnem usklajevanju je posredovalo svoje mnenje samo Združenje občin Slovenije. Pripomba je bila nomotehnične narave.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

Datum objave:

- 9. marca 2021 – prvi osnutek predloga zakona
- 22. novembra 2021 – drugi osnutek predloga zakona
- 15. september 2022 – ponovno usklajevanje

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

Tako marca kot novembra 2021 so bili s posebnim dopisom k podaji pripomb in predlogov pozvani: Vrhovno sodišče RS, Upravno sodišče RS, Sodni svet RS, Slovensko sodniško društvo, Državno odvetništvo RS, Vrhovno državno tožilstvo RS, Odvetniška zbornica Slovenije, Pravna fakulteta Univerze v Ljubljani, Pravna fakulteta Univerze v Mariboru, Nova univerza Evropska pravna fakulteta, Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije, Gospodarska zbornica Slovenije ter vsa tri združenja občin.

Na prvi poziv so pripombe podali: Vrhovno sodišče RS, Državno odvetništvo RS, Odvetniška zbornica Slovenije, Slovenski inštitut za revizijo, Upravno sodišče RS, Združenje občin Slovenije, Pravni center za varstvo človekovih pravic in okolja (PIC) ter Združenje mestnih občin Slovenije.

Na drugi poziv so svoj odziv podali: Vrhovno sodišče RS, Odvetniška zbornica Slovenije, Upravno sodišče RS in PIC.

V ponovnem strokovnem usklajevanju so bili v septembru 2022 s posebnim dopisom k podaji pripomb in predlogov pozvani: Vrhovno sodišče RS, Upravno sodišče RS, Sodni svet RS, Slovensko sodniško društvo, Državno odvetništvo RS, Vrhovno državno tožilstvo RS, Odvetniška zbornica Slovenije, PIC, Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije, Gospodarska zbornica Slovenije ter vsa tri združenja občin.

Pripombe so podali: Vrhovno sodišče RS, Upravno sodišče RS, Sodni svet, Državno odvetništvo RS, Odvetniška zbornica Slovenije, Združenje občin Slovenije in PIC.

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- **večinoma**,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Glede končnih rešitev predloga zakona je bilo opravljenih več usklajevanj, natančen prikaz usklajevanja s strokovno in zainteresirano javnostjo skupaj z načinom upoštevanja danih pripomb in predlogov je predstavljen pod točko 7 uvodne obrazložitve predloga zakona.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE

Dr. Dominika Švarc Pipan
ministrica

PRILOGE:

- predlog sklepa Vlade RS
- predlog zakona
- priloga 2

Številka:

Datum:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:

S K L E P :

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravnem sporu (EVA 2022-2030-0019) in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.

Barbara Kolenko Helbl
GENERALNA SEKRETARKA

PREJMEJO:

- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije
- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje
- vsa ostala ministrstva
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo